

[Morten Lange.]

om, at der i folketinget vil kunne skaffes flertal for og enighed om at yde midler til en eller anden form for en meget betydelig udvidelse af seruminstituttet.

Men jeg har forstået, at ligesom når staten skal bygge en større eller mindre barak til et eller andet formål, skal folkettinget også her anvende en væsentlig tid ikke på at diskutere det ønskelige i at få lavet den pågældende udvidelse, men derimod på sådan en slags landsmæssig fodboldkamp om, hvor vi nu eventuelt kunne placere den pågældende institution. Det er for mig egentlig ikke gjort klart, og det er vist heller ikke bare nogenlunde bevist, at denne idé om udflytning fra København har en saglig grund. Den har en menneskelig forståelig årsag, for den appellerer umiddelbart til mange. I virkeligheden trænger vi til en langt grundigere landsplanlægningsmæssig undersøgelse af betydningen af, om det at have et stort København med vigtige funktioner i realiteten ikke overskygger mange af de andre hensyn, man fra tid til anden fører frem i diskussionen; på nuværende tidspunkt kan man kun danne sig sit skøn, og på den basis kan man selvfølgelig nemmere argumentere. Men lad det nu blive ved, at en vis udflytning af en række institutioner kan være rimelig. Det synes at være alment antaget, og jeg skal foreløbig ikke sige det imod.

Med hensyn til om instituttet kan flyttes ud, forekommer argumentationen mig yderligere svag, for den hårde kendsgerning er, at før man skal tale om placeringen af en institution på et andet sted end dér, hvor den er i øjeblikket, skal man bygge en bevisførelse op for, at udflytning er et fremskridt ikke alene for København eller for landet i almindelighed, men også for den pågældende institution at være lagt på et konkret og navngivet sted. Det andet hænger for meget i luften; det er i virkeligheden for nemt, for når man kommer til argumentationen for, at placeringen skal være netop dér, så er det man møder de hårde kendsgerninger, som det ikke altid er særlig nemt at komme uden om.

Jeg tror, dette gælder for seruminstituttet. Så vidt jeg ved, vil det være uhyre vanskeligt at foretage en total flytning af seruminstituttet og uhyre vanskeligt at motivere

en opdeling på det nuværende tidspunkt af væsentlig karakter. Det, vi skal se på, er størrelsen af institutionen, den enhed, vi opererer med, og hvor meget vi regner med den skal udvikle sig efter de planer, der er lagt. Vil den efter de udvidelser stadig væk være til at håndtere? Vil den være til at administrere og drive adskilt? Vil den stadig væk være en praktisk enhed, eller er der chance for, at den bliver for stor, sådan som jeg tidligere har haft mistanke om at den polytekniske læreanstalt i Lundtofte måske kan vise sig at være det? Det er den slags kriterier, man først og fremmest skal anvende, når man diskuterer flytning eller deling.

Jeg har ikke nogen mening om det på forhånd. Jeg tør ikke sige, at det udvidelsesforslag, der her foreligger, vil gøre seruminstituttet for stort. Lad os se på det i udvalget, og lad os høre om de administrative og organisationsmæssige problemer, udbygningen byder. Hvis det så viser sig, at vi nærmer os den kritiske grænse, hvor institutionen bliver for stor, så er tiden inde til at finde ud af, hvorledes man finder frem til andre løsninger, for så vil det være klogt og rimeligt. Den løsning, man fra seruminstituttets side da skulle hæfte sig ved, er formodentlig en, der ikke virker nær så, skal vi sige opsigtsvækkende i pressen eller på møder landet over, som hvis man siger, at man vil flytte det hele; det vil være en løsning af sagligt større vægt, hvor man vil slå ind på en decentralisering for en række af de opgaver, som i øjeblikket er henlagt til seruminstituttet; der er jo afgjort en hel del ting, som i den forbindelse kunne komme på tale. Jeg hæfter mig især ved, at den højtærede minister, der har fået ros for sin forsigtighed, omhyggeligt har formuleret sig derhen, at der skal være tale om en udvidelse med hensyn til de bestående aktiviteter. Så vidt jeg ved, står der ingenting eller næsten ingenting om de aktiviteter, man ikke har taget op endnu, men hvorom man ved at der ligger mange forude. Sådan som lovforslaget er formuleret, har man i hvert fald indtryk af, at disse udvidelsesplaner for så vidt angår driften, som nævnes senere, ikke strengt nødvendigt kan passes ind i lovforslagets tekst. Jeg har en fornemmelse af, at det, vi i udvalget rigtigst kunne beskæftige os med, var, om det ikke